

İbadet Kime Yöneltilmeli?

Putperestliğe Karşı Uyarı

Kutsal Kitap'ın en temel çağrılarından biri, ibadetin yalnızca Tanrımız Yahve'ye yöneltilmesi gerektiğidir. Dualarımız, övgülerimiz ve bağlılığımız O'na sunulmalıdır. Tanrı, Mısır'dan Çıkış 20:3'te "Benden başka tanrın olmayacak" diyerek bu konuda açık bir sınır koyar. Bu yasak sadece putlara secde etmeyi değil, insan yüreğinin Tanrı'dan daha öncelik gördüğü her şeyi kapsar. Yasa'nın Tekrarı 6:5'in buyurduğu gibi, *"Tanrınız Yahve'yi bütün yüreğinizle, bütün canınızla, bütün gücünüzle seveceksiniz."*

Efendimiz Mesih İsa'nın konumu bu çerçevede doğru anlaşılmalıdır. O, Tanrı'nın Oğlu'dur ve Baba tarafından yüceltilmiştir. Yuhanna 5:23'te "Herkes Baba'yı onurlandırdığı gibi Oğul'u onurlandırсын. Oğul'u onurlandırmayan, O'nu gönderen Baba'yı da onurlandırmaz." denir. Bu nedenle Mesih'e övgü sunmak, şükranla anmak ve adıyla Baba'ya yaklaşmak doğrudur. Fakat ibadetin kaynağı Mesih değil, Mesih aracılığıyla Baba'dır. Efesliler 5:20'de bu gerçek şöyle ifade edilir: *"Her şey için Efendimiz İsa Mesih'in adıyla Baba Tanrı'ya şükredin."*

Kutsal Kitap kahramanlarının yeri de bu doğrultuda ele alınmalıdır. İbrahim, Musa, Davut, Daniel, Ester, Meryem ve elçiler gibi kişiler iman örnekleri olarak anlatılabilir; yaşamları derslerde, ezgilerde ve vaazlarda yer alabilir. Ancak onlara yakarılmaz, onlardan yardım istenmez. Çünkü Kutsal Yazı ölümlerin durumunu açıkça bildirir:

"Çünkü yaşayanlar öleceğini biliyor ama ölümler hiçbir şey bilmiyor. Onlar için artık ödül yoktur, anıları bile unutulmuştur. Sevgileri, nefretleri, kıskançlıkları çoktan bitmiştir. Güneşin altında yapılanlardan bir daha payları olmayacaktır." (Vaiz 9:5-6).

Bu nedenle onların ruhları ne yaşayanlardan haberdardır ne de onlar için aracılık edebilir. Şefaet yalnızca yaşayan Mesih'e aittir. 1. Timoteos 2:5 şöyle der: "Tek Tanrı ve Tanrı ile insanlar arasında tek aracı vardır: insan olan Mesih İsa." Dolayısıyla hiçbir peygamber, aziz ya da elçi Tanrı ile kul arasına konulamaz. İbraniler 7:25 de Mesih'in rolünü şöyle açıklar: "O'nun aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşanları tümüyle kurtaracak güçtedir. Çünkü onlara aracılık etmek için hep yaşamaktadır."

Gerçek ibadetin odağında yalnızca Yahve vardır ve Mesih onun aracısıdır. Dua ve ibadet, Mesih üzerinden Baba'ya gider; başka bir isim ya da vasıta kabul edilmez. Bu anlayış Kutsal Kitap'ın ruhuyla uyumludur. Yuhanna 17:3'te Mesih şöyle der: "Sonsuz yaşam, tek gerçek Tanrı olan seni ve gönderdiğin İsa Mesih'i tanımalarıdır." Burada "tek gerçek Tanrı" ifadesi tüm yönelişin merkezini belirler. Mesih ise bu Tanrı'nın gönderilmiş Oğlu'dur.

Sonuç olarak, ibadet yalnızca Yahve'ye yöneltilmelidir. Mesih aracılığıyla Baba'ya yaklaşılr; ölmüş olan imanlılar dirilişi beklemektedir ve onların bilinçli ruhları yoktur. Bu yüzden ne yardım istenir ne de yakarış onlara çevrilir. Tanrı, Kutsal Yazı'da

açıkladığı gibi tek tapınılacak olandır ve iman bunun üzerine kurulmalıdır. Böylece putperestlikten uzak kalınır, ibadet temiz olur ve iman Mesih aracılığıyla gerçek kaynağına yönelir.